

08.04.2024 PONEDELJEK v Agab, prerok	KAPELA ob 19h	++TAVČAR in BENČIČ, Tomaj 19
09.04.2024 TOREK Maksim, škof	KRIŽ ob 19h	++ SLAVKA in MILOŠ VODOPIVEC, pn. hčere
10.04.2024 SREDA Paladij, opat in škof	KAPELA ob 19h	++LIKAR, Tomaj 14a
11.04.2024 ČETRTEK Stanislav, škof in mučenec		
12.04.2024 PETEK Bazilij, škof		
13.04.2024 SOBOTA Martin I., papež in mučenec	KRIŽ ob 19h	ZA ŽIVE IN POKOJNE SITAR, Križ 270a
14.04.2024 NEDELJA 3 VELIKONOČNA Začetek tedna za duhovne poklice	KAZLJE ob 8.30 TOMAJ ob 10h	+ ALBINA KRIŽMAN, Kazlje 4h ZA ŽIVE IN POKOJNE ŽUPLJANE

Bolj natančno v naslednjih oznanilih

SREČANJE ŽPS, v torek, 9.4. ob 19.30

Ob spremembi ure na poletni čas so večerne maše,
razen izjem, ob 19h

VEROUK: REDNO

Za popravilo strehe na tomajski cerkvi darovali:

Mijatovič - Križ; Samec - Križ; Petelin - Križ; Kante -
Križ; Grgič - Tomaj; Likar - Tomaj; Pipan Mojca - Tomaj;
NN Križ; NN Tomaj; Tomaj 48a; Tomaj 61a; F.Brdo 1a;
F.Brdo 1b; Tavčar Darja, Križ (Do 31.3. darovano 750€).

Napovedujem: V soboto, 20.4. DUHOVNO SREČANJE za
birmance in starše z Anjo Kastelic v župnišču ob 9.30.

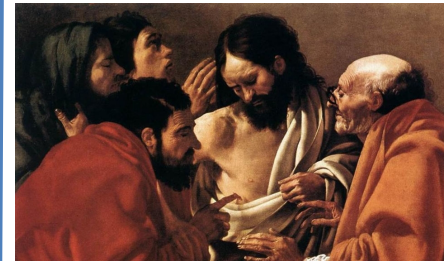

ŽUPNIJA TOMAJ
BELA NEDELJA GOSPODOVEGA
USMILJENJA

Štev.15/LETO XII.

07. APRIL 2024

Čez osem dni je prišel Jezus

Iz svetega evangelija po Janezu ([Jn 20,19-31](#))

Pod noč tistega dne, prvega v tednu, ko so bila vrata tam, kjer so se učenci zadrževali, iz strahu pred Judi zaklenjena, je prišel Jezus, stopil mednje in jim rekel: »Mir vam bodi!« In ko je to rekel, jim je pokazal roke in stran. Učenci so se razveselili, ko so

videli Gospoda. Tedaj jim je Jezus spet rekel: »Mir vam bodi! Kakor je Oče mene poslal, tudi jaz vas pošiljam.« In ko je to izrekel, je dihnil vanje in jim dejal: »Prejmite Svetega Duha! katerim grehe odpustite, so jim odpušteni; katerim jih zadržite, so jim zadržani.«

Tomaža, enega izmed dvanajstérh, ki se je imenoval Dvojček, pa ni bilo med njimi, ko je prišel Jezus. Drugi učenci so mu torej pripovedovali: »Gospoda smo videli.« On pa jim je rekel: »Če ne vidim na njegovih rokah rane od žebeljev in ne vtaknem prsta v rane od žebeljev in ne položim roke v njegovo stran, nikakor ne bom veroval.«

Čez osem dni so bili njegovi učenci spet notri in Tomaž z njimi. Jezus je prišel pri zaprtih vratih, stopil mednje in jim rekel: »Mir vam bodi!« Potem je rekel Tomažu: »Polóži svoj prst sèm in poglej moje roke! Daj svojo roko in jo polóži v mojo stran in ne bodi neveren, ampak veren.« Tomaž mu je odgovóril in rekel: »Moj Gospod in moj Bog!« Jezus mu je rekel: »Ker si me videl, veruješ? Blagor tistim, ki niso videli, pa verujejo!« Jezus je vpríčo svojih učencev stóril še veliko drugih znamenj, ki niso zapisana v tej knjigi; ta pa so zapisana, da bi vi verovali, da je Jezus Mesija, Božji Sin, in da bi s tem, da vérujete, imeli življenje v njegovem imenu.

Župnijska spletna strani: <https://zupnija-tomaj.rkc.si>; TRR: SI56 1971 0501 2789 029 (DBS, SWIFT SZKBSI2X); DŠ župnije: 83155317. Odgovarja: Gabrijel Vidrih, župnik; gabrijelvidrih1@gmail.com; župnija: gvidrih@zupnijatomaj.si

Duhovna spodbuda

Komentar Apostolskih del 4,32-35; Ps 117; 1Jn 5,1-6; Janez 20,19-31

Ob branju današnjih beril se mi je porodila nekoliko prevzetna misel, a navdihnjena s pozornostjo na pomen, ki se zdi vsaj meni bolje razumljiv: obrnil bi vrstni red, v katerem se berejo v liturgičnem slavju!!

To ni iz duha upora, ampak zato, ker se mi zdi, da razlog in pomen drugih besedil izhaja iz besedila Janezovega evangelija.

Jezus, ki se prikaže učencem, ki so bili po dogodkih trpljenja in vstajenja še vedno zaprti zaradi strahu in negotovosti, razume njihovo duševno stanje in jim z ljubečo skrbjo pokaže znake svojih ran, da bi ga dobro prepoznali, nato pa jim podeli nalogo, da postanejo resnični oznanjevalci, pravzaprav misijonarji, ne da bi jih preizkušal z zasliševanjem ali jih obremenjeval s priporočili, ampak jim je dal popolno zaupanje na podlagi priznanja, ki so ga izkazali s tem, da so se »veselili« ob pogledu nanj.

Čeprav Jezus Tomažu ne zameri pogleda in celo dotika njegovih ran, ne graja toliko iskanja neposredne varnosti kot nezaupanja v pričevanje njegovih tovarišev, ki so mu prvi oznanili, da je Gospod zares bil med njimi!

S temi gestami in temi besedami nas Jezus morda vabi, da presežemo naše iskanje znamenj (čudežnih ali osupljivih, znanstvenih dokazov ... češe verjamemo samo to ko se nečesa dotaknemo z rokami, ali se zanesemo na matematično resnico!), ampak da imamo vero – zaupanje v oznanilo, vero v pričevanje bratov, vero v glas Duha, ki nam je dan in govori v nas; Čeprav je Tomaž delil izkušnjo potovanja z Jezusom z drugimi učenci, jim ne zaupa, ne razmišlja o vsem, kar je doživel z njimi in z Jezusom, ampak ob soočenju z dramatično situacijo po vstajenju išče "oprijemljivo, osupljivo znamenje, da bo lahko veroval.

Janezova razmišljanja v pismu in vedenje prve skupnosti, opisano v Apostolskih delih, izhajajo iz tega srečanja z učenci in iz Jezusove definicije prave vere.

Vera v Jezusa nas rodi kot božje otroke in iz tega sinovstva prihaja ljubezen do naših bratov in sester in krog se nadaljuje v kroženju ljubezni med nami, Bogom, človeštvom in našimi brati. Zaupanje v oznanjevanje učencev in njihovo pričevanje je vir prve skupnosti, v kateri niso vsi videli vstalega Jezusa in vtaknili prsta v njegove rane, ampak so z medsebojno ljubeznijo uresničevali, kar je Jezus oznanjal: polno deljenje, premišljena pomoč, opustitev materialnih skrbi, ki niso izginile, ampak jih je premagala ljubezen, porojena iz VERE.

In tudi psalm, časovno oddaljen od časov evangelijskih besedil, zarisuje krog ljubezni in vere: »Njegova ljubezen je na veke« Sama vera dela čudeže in rešuje tisto, česar nevera ne vidi ali ne upošteva (Zavrženi kamen je postal vogelni kamen ...), dviguje nas iz hudih preizkušenj (Gospod me je hudo kaznoval, a me ni izročil smrti), daje notranje veselje, ki ni smeh, ker Jezus ni "prišel samo z vodo, ampak z vodo in krvjo" in pričuje, da nam ni vzel trpljenja in utrujenosti, ampak nam je dal vero, da verjamemo, da je vse smiselno in vse upravičeno v LJUBEZNI!

Kaj pa mi:

- Pomislimo na čase, ko se soočamo s trpljenjem, doživljamo skušnjava, da prosimo Boga za čudeže in "čudežne" odrešitve, in se trudimo, da bi se temu približali v ljubezni.
- Je vera sploh možna? Kolikokrat se pustimo ustaviti skrbi, da nismo zmožni, da se imamo za ubog kamen in se ne spomnimo, da imamo Duha v sebi?
- Kakšen prostor ima v našem življenju veselo deljenje po zgledu prve skupnosti? Našega časa, našega doma, našega imetja, naše VERE?

